

Burja in drugo slabo vreme so ga povsem »oklestili«
(Foto M. Magajna)

Iz ozvezdja Strelca prihajajo žarki gama

Njihova moč je večja, kot jo more dati največji jedrski pospeševalec

NEW YORK, 3. — Vztrajnost, s katero astronomi »vrtajo« v vesolje, se včasih izplača. Iz ozvezdja Strelca, ki je eno najlepših, prihaja na Zemljo močno žarčenje žarkov gama. Žarke gama so »ujeli« s posebnimi napravami, ki so jih z balonom-sondo poslali na višino 36.000 m.

Rezultate teh opazovanj, ki so jih izvedli letos spomladi v Avstraliji, sedaj proučujejo v raznih centrih za astrofiziko, tudi v observatoriju v Cambridgeu v Massachusettsu.

Na tem zavodu dela tudi italijanski znanstvenik dr. Giovanni Fazio, ki je v zvezi s tem odkritjem v nekem intervjuju povedal, da so proučevali, ki jih vršijo na univerzi v Clevelandu ter na univerzi v Melbourne, izredno zanimiva. Povedal je tudi, da zbirajo podatke iz ozvezdja Strelca v Avstraliji zato, ker je avstralsko nebo primernejše od evropskega ali ameriškega.

Ital. strokovnjak, ki deluje v Ameriki, meni, da se je pred časom skupina izvedencev s tehnološkega zavoda v Massachusettsu »močno približala« nekemu takšnemu odkritju, toda šele sedaj je ameriškim in avstralskim znanstvenikom uspelo ujeti žarke

NOVOSTI NA KNJIŽNI POLICI

B. DIMITROVA: «Odklon srca»

Motiv srečanja moškega in ženske, ki sta se nekoč ljubila in razšla, pa se čez vrsto let ponovno srečata po naključju, ni nov. V raznih variantah in v okviru raznih motivov so to temo obdelali različni pisatelji sveta. Zda imamo ta motiv obdelan v romanu bolgarske pisateljice Blage Dimitrove, katere roman **ODKLON SRCA** je v prevodu Katje Špur izdala Pomurska založba.

Ni bistveno novega nam ta roman ne pove, niti po svoji idejni niti po estetski plati. Tudi oblikovno ne prinaša ničesar novega. Je pa dovolj prikupno napisano delo, ki hvalježno temo znova obravnava nekoliko drugače in ki v dobrih zanimivosti zgodbi standardno ljubzensko zgodbo pritegne vsakega poprečnega bralca. Če bi zapisali, da ta bolgarski roman iz sodobne literature ne bo nikogar pretresel niti vznemiril, da pa ga bodo vendarle radi brali tudi številni slovenski bralci, smo s tem povedali isto, kot bi ga označili s kratko besedo standardne ocene: poprečnost.

Blaga Dimitrova je sicer bolgarska pesnica, ki je uspešno prešla na prozo in izdala dva romana. **ODKLON SRCA** je njen drugi prozni tekst, po pojasnili za ložbe, enako pozornost vzbujajo kot prvi. Z njima se je mlada pisateljica potopila v vrh sodobne bolgarske književnosti, njena tekst pa so tudi že prevedli v tuje jezike. Pisateljica v romanu obravnava standardno temo, temo ljubezne, in temo ponovnega srečanja dveh nekoč ljubih se ljudi. To sta arheološka Neda in ekonomist Bojan, ki sta se seznanila in vžubila kot študenta na sofijski univerzi, potem pa sta se brez pravega razloga razšla. Zda se po naključju srečata na poti proti domu, kamor nosi ona izkopano rimsko amforo, on pa hiti na letališče, da se odpelje z letalom na neko konferenco na Dunaju. Ob srečanju in vožnji z avtomobilom objuta in podzvedljiva spomine na čas pred sedemnajstimi leti, ko sta se ljubila, zda pa imata vsak svojo družino, vsak svoj počitek in svojo življenjsko pot. Seveda ne obujata spominov na pretekli čas. Ob njunem naključnem srečanju se spomni obude tako močno, da se postavlja vprašanje, ali naj se njuno srečanje konča s slovesom ali pa naj predstavlja začetek novega odnosa. Vsak zase premleva to vprašanje, potem pa se na letališču razideta tako kot sta se srečala. Brez besed, brez slovesa izgine Neda iz Bojanovega življenja.

Pisateljica prepleta v svoji pripovedi sodobnost in preteklost ter

ANKETA LJUBLJANSKE REVIE «SODOBNOST»

Usoda slovenske narodne skupnosti v Italiji - Nekatera pereča vzhlišča

Dr. Lojze Berce

odgovorni urednik tiskovne »GOSPODARSTVO«, Trst.

1. Gotovo je jezik poglavna oznaka narodnosti pripadnosti državljanov. Seveda ne mislim pri tem samo na zunanje znamenje, ki naj pomaga statistiku pravilno razporediti državljane po narodnosti. Jezik ni samo instrument človekovega izražanja, temveč tudi odsev temperamenta in duševnosti posameznika. Ljudje, ki opušajo svoj materin jezik v občevarju, pa naj sami najdejo tisoče izgovorov za to, tako na pr., da govorijo po utrasku, se od svojega naroda naglo oddaljujejo. Koliko je Tržačanov, ki se na poti v Ljubljano z avtobusom šele na meji v pogovoru s carnikom izdajo, da so Slovenci, misleč, da pojde tako vse bolj gladko, a se na poti domov povrnejo k svojemu utrasku, in to takoj, ko zopet stopijo v tržaški avtobus v Ljubljani. Čim bolj od daleč se je kdo priselil v Trst, toliko prej se odpove svojemu jeziku, kakor bi se hotel čim hitreje iztrgati iz tujine in prilegati novemu okolju. Res, avtohtoni živeli je odpornejši.

Najbolj učinkovit asimilator je tovar. Delavec, ki se iz tovarne ne vrača v slovensko naselje, se kmalu odtrga od svojega jezika. Njegov jezik, ki je pred asimilacijo bil slovenski, postane srednje slove. Uvedba enotnega srednjega slova — nam je pred davnimi leti odnesla industrijsko-obrtno strokovno slovo, ki nam jih je zagotavljala londonska spomenika iz leta 1854. Italijanski večerni tečaj, ki jih vdratujejo na pol državne družbe in druge ustanove, pa se omejujejo na gozljaj na strokovni pouk, temveč tudi uvajajo tečajni pouk v slovensko italijansko kulturo. Neprimerno bolj odporni je kmet na svoji zemlji, ki dela in živi v domačem odvisen. Na Tržaškem imamo samo še okrog 900 kmetičev, ki živijo samo od obdelave zemlje, a tisočim je kmetijsko poklic ali jim daje pomembno zaslužke. Povsem slovenski so se naselja v mejnem pasu, medtem ko se prebivalstvo devinsko-nabratinske obline po narodnosti deli na polovico, a na Opčine se je po vojni došlo k 2500 domačim prebivalcem čez 4500 Istranov.

Industrializacija, ki odjeda našo kmetijsko posest in razbija stremenost naših naselij, je za narodnostni obstoj po vsem tem pogubna. Za preživljanje ni našemu ljudstvu niti potrebna, ker mu ta namen zastavlja, da obstoječa industrija, obrt in kmetijstvo; poleg tega industrializacija tudi pospešuje doseljevanje tujega delstva, ki mu nevedno dajejo prednost.

Novih površin zemlje ne zahteva samo tovarna, temveč tudi graditev infrastrukture (prometnih zvez, kanalizacije itd.), ki so industrijskim podjetjem nujno potrebne. Kazalo je, da se je Krška demokracija (kot vladna stranka) odločila, da zavaruje Kras pred industrio. Na njeno stran so se v tem pogledu postavile tudi razne ustanove, kakor pa ur, ustanove za spominsko varstvo in vrsta uglednih pomavalcev in prijateljev Krasa; pa tudi občinski regulacijski načrti so bili doslej narejeni v tem smislu. Delna uprava hoče obnoviti kmetijstvo na Krasu in mu zagotoviti za to potrebne površine. Toda prav novejšega datuma je nasprotni predlog tržaške trgovske zbornice (ki je hkrati zbornica za industrijo in kmetijstvo), da je treba Kras odpreti industriji. Seveda prihaja v poštev samo italijanska industrija, ker nima Slovenec v tej gospodarski panogi ne tradicije ne dovolj kapitala, čeprav je strokovni naraščajoči visokoškolsko izobrazbo se precej številni. Doslej se je vselej domajalo (s prav rednimi izjama), da so se naš ljudje ob predhodu iz obrti v industrijo potačili. Računati je pri tem treba silno konkurenco velekapitala iz notranjosti Italije, pred katero je klonilo že toliko domačih tržških podjetij.

Na vsem ozemlju, kjer biva naš jezik, so naši kraji še vedno poimenovani s fašističnimi imeni, kakor na primer San Dorlago della Valle namesto Dolina, San Giuseppe — Ricmanje, Sant'Antonio in Bosco — Borst, Monrupino — Repentarij, Savogna d'Isonzo — Sovodnje in tako dalje.

Kaj pomenijo mešani zakoni za vsako narodnostno manjšino? Še posebno za takšno, ki ima samo toliko prirasika, da še živi; pač ni težko presoditi. Razvoj je šel že tako daleč, da poročenci ne čutijo več meje med svojo in italijansko narodnostno skupnostjo; ki bi preprečevala vsaj ovirale sklepanje mešanih zakonov. S krivjo se pogosto izgubljata tudi narodna posest, zemljiška in premoženjska sploh. Problem seveda ni samo individualno — čustvena narava, temveč je povezan s splošnim gospodarskim, socialnim razmerjem. Mešane zakone pospešuje odhajanje na študij ali na delo v notranjost, pa tudi v Jugoslavijo, saj se tako krepi možnost sklepanja zakonov med takšno mladino.

2. Pravi položaj Slovencev je z narodnostnega vidika različen glede na to, ali živijo na Tržaškem ali na Gorškem. Tržaške Slovence štiti londonska spomenika, ki pri vseh pomankljivostih pomeni lep korak naprej pred Trstom, čeprav bi morala tudi Gorizijo narodnostno opazovati, če bi varovali pred razparčevanjem širše razpoložene demokracije. Na politični orientaciji se Slovencev ločijo v dve skupini: v marksistično, ki je organizirana v vsedržavnih strankah, medtem ko druga vrstila pri tipu izključno slovenskih organizacij. To seveda ovira skladno nastopanje v obrambi narodnih koristi, čeprav se te skupne ter je prišlo tudi že do nekaterih skupnih nastopov, tako na primer na šolskem področju. Negativno stališče, ki so ga slovenski organizacije izrazile, je bilo predvsem v zvezi s socialističnim režimom v Jugoslaviji, ki je močno popustilo v zadnjem času, kar se je pokazalo že zlasti

V mestih je promet že nemogoč, kako si pomagati?

Prvo elektronsko cesto bodo imeli v Detroitu

Nekatere drzne rešitve, ki ne prepričajo - Mnenje izvedencev
Bo človek zmogel vse to? - Lažja in bolj gotova rešitev obstaja

Za avtomobilsko industrijo bi mogli reči, da se je v dveh desetletjih po zadnji vojni razvil ali bolj razbujal, kot v preteklosti. Danes imamo v Evropi približno 100 milijonov avtomobilov, kar pomeni, da na vsakega človeka pade približno en avtomobil. V ZDA pa pridejo na posameznika skoraj trije avtomobili. In vse kaže, da se bo gostota motorizacije še povečala, pa čeprav v velikih mestih število avtomobilov že dusi promet in mestno življenje in si občinske uprave boljajo glave, kako bi uredile promet, ki bi vsaj kolikor toliko stekel.

Če je danes tako, kako bo jutri? Pred nedavnim je predsednik ZDA Nixon poudaril, da avtomobilizmu prometu grozi paraliza in je pozval odgovorne, da naj se ne zadovoljujejo s proizvodnjo in prodajo motorov in vozil, pač pa da se morajo lotiti vprašanja, kako bo jutri pri še večjem in gostejšem prometu možno voziti po mestih, kako bo možno z avtomobilom od avtomobila. Kaže, da je nekdo mislil na to že prej, kajti predlog, ki ga je prinesel podjetje Ford, vzbuja pozornost ne samo v New Yorku, pač pa tudi drugod po svetu.

V svojem biroju blizu Detroita je direktor raziskovalne službe podjetja Ford obrazložil načrt, ki ga pripravi pri Fordu. Rešitev je v elektronski avtomobilski cesti, z enim samim pasom, ki pa ne obstaja več le v fantaziji, pač pa je že realizirana. Del te ceste so napravili za preizkušnjo na tehnološkem inštitutu v Massachusettsu. Gre za dvojni sistem vožnje in skoraj prvi sistem predvideva dostop na zbirno mesto, kjer vozilo prevzame v »oskrbo« elektronski sistem, ki osvobodijo vozača vsake naloge. To je nekaj takšnega, kot v primeru, ko se amnat pripriti na vlečnico.

Serijsko vozilo vrste »Mustang« so opremlili na obeh straneh z mehansko ročico, ki ostaja skrita, dokler vozač vozi na klasičen način. Ko pa privozi na elektronsko cesto, sofer pritiska na gumb in mehanska ročica se razpne in se karoserija in priključki ob stransko tračnico za upravljanje, ob tračnici, ki teče vzdolž ceste. Ta tračnica je povezana s centralnim elektronskim računalnikom in prenaša vozilu vsa enačbna: brzino, zaviranje, smer itd.

V začetku te ceste vozač označi na majhni plošči točko, kamor hoče priti. Elektronski računalnik doide za to najprimernejšo pot. Pri tem računalnik izbira tudi razmere na cestah, torej pazi, katere ceste so bolj ali manj zasedene ali morda celo zaprte. Ni torej nujno, da računalnik izbere najkrajšo pot. Ko vozilo pripe na konec te ceste, računalnik »uklepa« ročici, da se umakne zopet v karoserijo in sofer vzame spet volan v roke. Vse to se vrši kot v kakem filmu fantastične znanosti.

Razvilo med vozili določa računalni stroj, ki vozilom, ki prihajajo s strani, omogoča tudi, da se vključijo v promet na glavni cesti, v kolono. Z nekaj desetimi centimetrom razdalje in s stalno brzino 110 do 120 km na uro more in pas take ceste absorbirati na uro do 20.000 avtomobilov, kolikor jih more v vsaki varnih razmerah absorbirati

na ta sistem, bi se trajanje vožnje skrajšalo za 25 odst.

Kar se pa tiče predsednika Nixona, kaže, da je on bolj za klasično rešitev, ki je tudi pogumnejša, če upoštevamo, da bo v ZDA kmalu 100 milijonov avtomobilov. V kongresu je nedavno zahteval 10 milijard dolarjev za izboljšanje javnega prometa in pri tem rekel: »Vse do tedaj, dokler iz javnega transporta ne ustvarimo privlačnega prometnega sredstva, ne bomo mogli zgraditi dovolj naglih cest, da bi ne prišlo do gneče.«

In v tem je spor v motoriziranem svetu, spor med »svobodnostjo« vožnje v svojem vozilu in med avzeano vožnjo v vozilih javne prometne službe. Če bi javna prometna sredstva bila resnično boljše, bi marsikdo pustil svoje vozilo doma in v mestih uporabljal vozila mestnih prometnih služb. V tem primeru bi mestne ulice ne bile tako zagazene z vozili in bi se promet mnogo lažje razvil. Seveda pa to ni odvisno le od mestnih oblasti, pač pa tudi od posameznikov, rekli bi oziroma ljudem, da ne stopimo na področje miselnosti sodobnega človeka, miselnosti, ki mu jo je vsilila potrošniška družba, ki mu zagotavlja vozilo, ki pa ga celo vsiljuje, ki pa hkrati ne pazi na to, ali mu bo vozilo koristilo ali ne.

Po njegovem je glavna prednost tega sistema v tem, da se takšne ceste dajo urediti na že obstoječih cestah in ulicah in ne obstajajo s tem, da te ceste opremlimo s tračnicami in vsem ostalim. Na novih cestah in nadvožnjah pa ne bo nobenih težav, ker bodo nove nadvožnje že pri gradnji opremljeni z novimi napravami.

Ko smo tako prikazali, kaj misli direktor znanstvenega inštituta Fordovega velikana, bomo dodali, da tudi pri največjem avtomobilskem podjetju na svetu, pri podjetju General Motors, protuje sistemu za avtomatiziran promet ali za avtomatizirano vozilo.

Ali so takšne rešitve realne? Grški urbanist Konstantin Oxtiadis, ki se trenutno v Detroitu ukvarja prav z vprašanjem mestnega prometa, je prepričan, da je to možno. »Na osnovi študij, realiziranih v ZDA, Franciji, Zahodni Nemčiji in na Japonskem — je rekel — predvidevam, da bo mo prvi kombinirani sistem imel leta 1985. Tedaj bo promet približno takšen: od svojega doma bodo odhajali z majornim elektronskim vozilom, s katerim se bo šel pripeljati do avtomatizirane ceste. Ta pa bo poskrbela, da bo šel prišli na svoj cilj kar se da naglo. Okoli leta 2000 bo v Detroitu že polovica ulic urejenih v tem smislu, okoli leta 2025 pa bo do vse ceste in ulice v Detroitu avtomatizirane.«

Opaznijsi so drugi strokovnjaki, ki menijo, da pred koncem stoletja še ne bo avtomatiziranih cest. Po njihovem so stroški za to preveliki, da bi jih zmogli. Zato iščejo rešitve drugje. Inženir George Maller, ki dela pri Fordu, predlaga bolj enostavnejše rešitve — avtomatski program vožnje. Po tem načrtu je sofer po telefonu v zvezi z osrednjim računalniškim strojem, ki mu da najboljše zveze s ciljem. Če bi se 40 odst. avtomobilistov naročilo

M. KUNDERA: «Šala»

Milan Kundera spada med mlade sodobne češke pisatelje, menda med najnovejših predstavnikov povojne generacije. Uveljavil se je kot pesnik, potem kot esejist in dramatik, zdaj piše prozo. Roman **ŠALA** je njegov prvi tekst v prozi. Državna založba Slovenije je v prevodu Zdenke Jermanove iz romana sodobne češke literature izdala v slovenskem prevodu ter ga bralcem posredovala v zbirki Moderni roman. Gre za zanimiv tekst, ki sicer morda ne sodi med največje stvaritve, saj je daleč od vrhunske proze. Tudi kakih posebnih problemov ne rešuje, temveč samo pripoveduje. Je pa močno kritičen do sodobne češke stvarnosti. Zato je ta roman, kot vse delo Kundera, naletel na naklonjenost bralcev in na odklon uradne kritike.

Roman Šala pripoveduje o življenju in usodah mladih čeških intelektualcev. V ospredju pripovedi je Ludvik Jahn, ki so ga zaradi nepomembne šale v dopisu mlademu dekletu izključili iz partije in z univerze. V vojaškem kazenskem bataljonu je moral od služiti daljši rok, nato se je moral zavestno za delo v rudniku. Šele po dolgi vrsti let so mu dovolili nadaljevati študij, ki ga je dokončal in se zaposlil v nekem inštitutu.

Ta Ludvik Jahn se zda po tolikih letih vrne v domače mesto in doživi tu novo srečanje z dvema ženskama, s preprosto delavko Lucijo, ki jo je videl in srečal kot vojaka, pa z novinarko Heleno, ženo svojega kolega z univerze Pavla, ki je pripomogel k Ludvikovi izključitvi. Pri tem se pisateljeva pripovedi vrača predvsem nazaj. V prvi osebi pripoveduje glavni protagonist romana svoja doživljanja, ta pa pisatelj prepleta z doživljenji iz sodobnosti.

Tako se pred bralcem zvrsti nekaj človeških likov in njihovih usod, obenem pa nam roman da je podoba češke stvarnosti zadnjih desetih let. Prav v tej podobi češke stvarnosti, do katere je se pisateljeva perjo močno kritično, je tisto, kar da je temu ne preobčutnemu tekstu pravo vrednost. Prava prava pisatelj niti ne gre za ljudi, za njihove osebne probleme, temveč mu je poglavitni namen, prikazati usode ljudi v razmerah in pogojih časa. Zato roman tudi nima iste klasične zgradbe, ki je zanj tako značilna, temveč je pravzaprav sestavljen iz več vzporednih zgodb o ljudeh.

Čeprav se usode teh ljudi deloma tudi prepletajo, pa vendar med njimi niti ne pride do kakih usodnih konfliktov, ki bi ustvarjali zaplete in zgodbo samo. Pisatelj o ljudeh pravzaprav zgolj pripoveduje, zgodbe vseh so si bolj ali manj enakovredne, čeprav pripoved o usodi glavnega junaka Ludvika Jahna vendarle stoji v ospredju. Tako je Šala bolj nekakšna kronika kot roman, na drugi strani pa spet predvsem podoba časa in razmer. Prav zaradi kritičnega odnosa do stvarnosti je roman Kundera vzbudil pozornost v tujini in je bil tudi preveden v več jezikov. Vsekakor je branja vreden, čeprav nam po srednje v literarni obliki samo to, kar o sodobni češki stvarnosti že vemo iz drugih virov.

Sl. Ru.

HOROSKOP

OVEN (od 21.3. do 20.4.) Nasveti sorodnika, bi vam pri delu utegnili koristiti. Popustljivost je najboljše orodje proti ljubosumnosti.

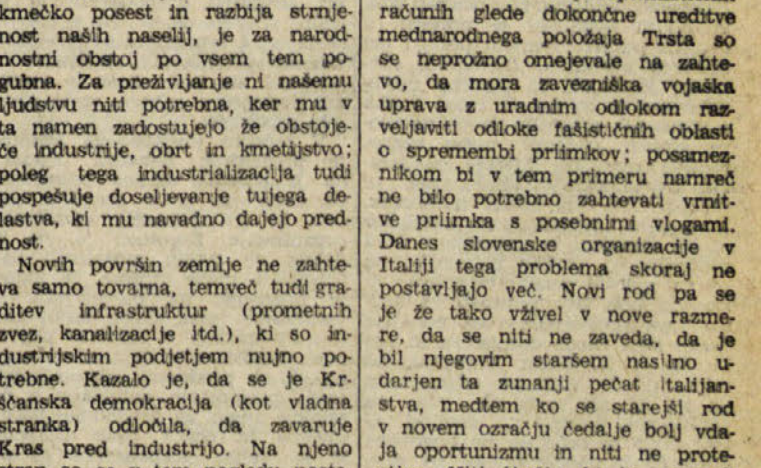
BIK (od 21.4. do 20.5.) Če se boste opirli na svojo domišljijo, si boste zagotovili dobre rezultate. Udeležili se boste prijetne zabave.

DVOJČKA (od 21.5. do 21.6.) Zagotovili si boste gnotne koristi, to da pazite, da vam ne bo kdo to zavidal. Ne spuščajte se v pustolovščine.

RAK (od 22.6. do 22.7.) V rokah imate vse karte, uporabite jih pravočasno. Ne govorite o svojih težkočah.

LEV (od 23.7. do 22.8.) Odlično vam bo uspelo uresničiti neko zamisel. Nenadoma bo prišlo v družini do spora.

DEVICA (od 23.8. do 22.9.) Manjša napetost v daljnovnem kolektivu. Sreča bo na vaši strani. Ugodni po

Ameriški sociolog Paul Sweezy velja za naprednega človeka in svojih izvirnih filozofskih nazorih. Toda odklanjanje slavnih idej je nevarno.

PREJELI SMO

Revue de la politique internationale. XX. letnik, šte. 467. Izdaja Zveza novinarjev Jugoslavije, Beograd.

SOBOTA, 4. OKTOBRA 1969

Sporod za najmlajše: 16.30 Izvor vretenčarjev: 17.40 Radijska priredba: 18.00 Veliki variete: 19.30 Luno park: 20.15 Plošče in skeč: 22.00 Literarna oddaja: 22.20 Sodobni ital. skladatelji.

II. PROGRAM
7.30, 8.30, 13.30, 14.30, 19.30 Poročila: 8.40 Orkester: 9.40 in 11.35 Telefonski pogovori: 10.40 Glasbeni variete: 12.30 Prigoda: 13.30 Program z Ornello Vanoni: 14.05 Juke box: 15.18 Koncert: 16.00 Glasbeno potovanje: 17.10 Srečanje Rim-London: 17.40 Plošče za najmlajše: 20.00 Glasbeno-govorni sporod: 21.00 Canzonissima: 23.00 Kronike z Juga.

III. PROGRAM
10.00 Koncert za začetek: 12.15 Baletna glasba: 13.00 De Falla in Rodriguez: 14.30 Bachmann-Henze: »Mali lordi« (komična opera): 17.20 Viottijev koncert: 18.30 Laha glasba: 18.45 Gledališče in kino: 19.15 Beethovnova sonata opus 47: 19.55 Simf. koncert: 22.30 Radijski oder.

FILODIFUZIJA
8.00 Debussy in Šostakovič: 8.45 Haydnovi simf. 52 in 97: 9.30 Od goitke do baroka: 10.35 Beethovnova in Chopinovna varietje: 12.50 Blochov kvintet za dve violini in vilo: 13.30 Buchčijev »Kontrabass«: 14.25 Dvorakov Kvartet šte. 6.

SLOVENIJA
6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 15.00, 19.00 Poročila: 6.50 Danes za vas: 7.25 Telesna vzgoja: 7.45 Inform.

oddaja: 8.08 Glasbena matineja: 9.05 Radijska šola: Vse o jabolku: 9.35 Čez travnike zelene: 9.50 »Naš avtopost«: 10.15 Pri vas doma: 12.10 Romantične melodije: 12.30 Kmetijski nasveti: 12.40 Domači napetvi: 13.30 Priporočajo vam...: 14.05 Glasbena pravilica: 14.25 Melodije Pariza, Madrida in Rima: 15.40 Basist Danilo Merlak: 16.00 Vsek dan za vas: 17.05 Gre mo v kino: 17.35 Zbor Donskih kozakov: 18.15 »Top-top 11«: 18.50 S knjižnice trga: 19.15 Trio Vitala Ahatiča: 20.00 Sobotni večer: 20.30 Dr. W. Gerteis: »Človek na stopnicah«: 22.15 Oddaja za izseljence: 23.05 S pesmijo v novi teden.

ITAL. TELEVIZIJA
11.30 Nabožna oddaja: 12.30 Angličščina: 13.00 Komični filmi: 13.30 Dnevnik: 15.30 Sportno po polno: 17.00 Sporod za najmlajše: 17.30 Dnevnik in izbrane ločertje: 17.45 Program za mladino: 18.45 Vodne poti: 19.35 Nabožna oddaja: 19.50 Sport in kronike: 20.30 Dnevnik: 21.00 Canzonissima: 23.00 Dnevnik.

II. KANAL
18.00 Evropsko prvenstvo v košarki: 21.00 Dnevnik: 21.15 M. D'Arzeno L. Ricci: »Piedigrotta«.

JUG. TELEVIZIJA
20.00, 23.00 Poročila: 9.35 TV v šoli: 17.55 Po domače: 18.15 Dni nevesel: 19.15 S kamerom po Romuniji: 19.40 Za boljši jezik: 19.45 Cikan: 20.35 Glasbena oddaja: 21.35 Rezervirano za smeh: 21.50 Inšpektor Maigret — film.

